

Υ Μ Ν Ο Σ

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1880.

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΒΒΑΔΑ

Λευκαδίου.

Ἐκδίδοται
δαπάνῃ πολλῶν Κερκυραίων.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Τυπογραφεῖον « Ο ΚΟΡΑΗΣ »

1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΣΤΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΠΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Υ Μ Ν Ο Σ

187360

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1880.

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΒΒΑΔΑ

Λευκαδίου.

Ἐκδίδεται
δαπάνῃ πολλῶν Κερκυραίων.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Τυπογραφεῖον « Ο ΚΟΡΑΗΣ »

1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΩ ΕΞΟΧΩΤΑΤΩ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΝΘΕΡΜΩ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΤΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΙΚΑΙΩ ΠΡΟΘΥΠΟΥΡΓΩ
ΤΟΥ ΕΥΚΛΕΟΥΣ ΕΘΝΟΥΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΑΓΓΛΩΝ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ

ΔΟΡΑ Γ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΙ

ΚΤΛ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΕΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ
ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ
ΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ΤΟΥΤΟΝ
ΑΝΑΤΙΘΕΙΝ
Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΕΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL. 52. 49. 0016

ΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΥ
 ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞ ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ
 ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
 ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ
 ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΚΑΡΛΑΤΩΝ
 ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΙΚΑΙΩΝ ΠΡΟΪΠΟΤΡΩΝ
 ΤΟΥ ΕΥΚΛΕΟΥΣ ΕΒΟΥΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ
 ΔΟΡΑ Γ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΙ

ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΙΣΤΩΝ ΤΕΡΜΗΤΩΝ
 ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
 ΤΩΝ ΤΕΡΜΗΤΩΝ
 ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ
 Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
 ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΤΩ

ΕΞΟΧΟΤΑΤΩ ΠΡΟΪΠΟΤΡΩ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΔΟΡΑ Γ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΙ

κτλ. κτλ. κτλ.

Ἡ ἐκ μέρους Ὑμῶν ἀνθόρμητος καὶ ἐνθερμος ὑπεράσπισις τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου συνδιάσκεψιν τῆς Εὐρώπης, τὰ φιλέλληνα αἰσθήματα, ἐξ ὧν ὠρμήθη ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης καὶ μετὰ διακαοῦς ζήλου ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἢ ἐμπνεύσασα καὶ καθοδηγήσασα τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἐνεκα τῶν ἀναφυηθειῶν δυσχερειῶν, εἰς τὴν μετριοπαθεῖ λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, καὶ αὐτὴ ἠένθερμος καὶ δικαία ὑποστήριξις τοῦ ἐνδόξου καὶ φιλελευθέρου Ἀγγλικοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ζητήματος τούτου, ἐνεχάραξαν δικαίως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Παγγελληνίου βαθεῖαν πρὸς Ὑμᾶς εὐγνωμοσύνην ἠγειρον δὲ διακαῆ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ὑμετέραν εὐκλεῆ Πατρίδα καὶ ἀνεπτέρωσαν τὰς ἐλπίδας τῶν Ἑλλήνων περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος μας.

Ὡς μικρὸν δὲ τεκμήριον τῆς τοιαύτης εὐγνωμοσύνης καὶ λατρείας τῶν Ἑλλήνων δέξασθε παρακαλῶ Ὡ ΕΞΟΧΕ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΠΑΤΡΙΩΤΑ, τὸ πρὸς Ὑμᾶς ἀφιερούμενον Ἐθνικὸν Ποίημά μου ἐπιγραφόμενον « Ὕμνος εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν τῆς ἐπιστρατείας τοῦ ἔτους 1880. »

Μετὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήμα-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τος, όφειλομένην ήδη εις τήν πρωτοβουλίαν του 'Υμετέρου 'Εθνους και εις τας άτομικας προσπαθείας 'Υμῶν, ένεκα τῶν όποιῶν επέρχεται σήμεραν ή δημοσίευσις του ποιήματος υπέρ του 'Ελληνικού Στρατού, δικαιολογεῖται εύγλώττως ή κατάλληλος αφέρωσις του « 'Υμνου τούτου » πρός τήν 'Υμετέραν 'Εξοχήτητα.

Δέξασθε έν ταυτώ τήν διαβεβαίωσιν τής εξαιρετικής πρός 'Υμᾶς υπολήψεως τῶν 'Ελλήνων, και δικτελῶ μετά βαρυτάτου Σεβασμοῦ.

‘Ο Εὐπειθέστατος

Ποιητής

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΒΒΑΔΑΣ.

Κερκύρα, έν χωρίῳ 'Αγίους Δούλοις
του Δήμου 'Επιζεφυρίων τής Επαρχίας 'Ορους
Τήν 30.ην Αύγούστου 1880.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

Μολονότι ή πεποιθήσις τινῶν Πολιτῶν, ακράδαντος εισέτι εξακολουθεῖ νά δικμένη επί του προκειμένου, ότι και αὔρις τὰ 'Ελληνικά όπλα θά δικμείνωσιν άργά, κατὰ συνέπειαν δέ ότι ή επιστρατεία δέν θέλει τελεσφορήση, δι' οὓς λόγους και προηγουμένως δέν εξεταλέσθη τοικύτη εις εὐνοικωτέρας περιστάσεις, μ' όλον τουτο, καιτοι σεβόμενος τήν γνώμην αὐτῶν, συνέθεσα εμπνευσθείς υπό τής έναντίας ιδέας τής Πολιτείας και του ένθουσιασμοῦ τῶν πλείστων γενναίων Στρατιωτῶν, τόν παρόντα 'Υμνον όπως χρησιμοποιηθῆ έν περιπτώσει εμπολέμου καταστάσεως, οὐ μόνον πρός μείζονα ένθάρρυνσιν του προθύμου Στρατιώτου, αλλά και πρός έμψύχωσιν τῶν δούλων αδελφῶν μας και πρός δόξαν έτι και τιμήν τής άναξιοπασχούσης Πατρίδος.

‘Ο Ποιητής

Σ. ΚΑΒΒΑΔΑΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

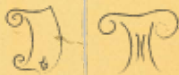
Σὲ θαυμάζω ἀπὸ τὸ βλέμμα
τοῦ ματιοῦ τὸ φοβερὸν
σὲ ζηλεύω ἀπὸ τὸ Στέμμα
τῆς Ἑλλάδος τὸ λαμπρὸν.

Ἄπ' τὰ ξόμπλια, ἄπ' ἡ δάφνη
τοῦ Μηλιῶν ἢ ξακουστῆ.
Ἄπ' τῆ φήμη ἄπ' ἡ σπάθη
τ' Ὀδυσσεῶς ἢ κυρτῆ.(1)

(1) Ὁ μὲν Χρῆστος Μιλόνης ἐχορηγῆσε Κεφαλάρχης τῶν Ἀρματωλῶν, ἤνοιξε τὴν μεγάλην σειρὰν τῶν Κλεφτῶν εἰς τ' Ἄγραφα, ἔκαμε σπουδαῖα ἀνδραγαθήματα, ἅπαντα ἐπλημύρησαν τὰς ψυχὰς τῶν ὄπαδῶν του ἀπὸ βαθύτατον σέβας καὶ ἄκραν ὑπόληψιν ἐπλάκωσε τὴν Ἄρταν, ἐπῆρε σκλάβο τὸν Κατῆ καὶ δύο Ἀγάδες τοῦ τόπου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐφρονεύθη ἀπὸ τὸν Μουσελίμην πρὶν τοῦ 1700· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἦτο ἀπὸ τὴν Λειβαδιὰ, υἱὸς τοῦ περιφήμου Ἀνδρούτσου, ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ἥρωας τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐθυσίασθη πολεμῶν τοὺς τυράννους τῆς πατρίδος· ὄθεν ἀμφότεροι ἦσαν ἐξοχα παλληκάρια καὶ ἐδοξάσθησαν εἰς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα αὐτῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Σε γνωρίζω παληκάρι
ένδυμένο τὴν στολήν,
ἢ προγονική σου χάρι
δείχνει τὴν καταγωγήν.

Ὡ ψυχὴ ἀνδρειομένη!
μὴ τὸ πόδι σου κτυπᾷς
εἰς σὲ γῆ ᾠυθερομένη
ποῦ ἀδόξαστος πατᾶς.

Ἦσουν Ἑλλήν λοφασμένοις
μαύρου κί ἄδοξου καιροῦ,
τώρα εἰς ὃ κεκλημένοις
εἰς τὴ φύχτα τοῦ σπαθιοῦ.

Θὰ φανῆς ἀν ἦσαι γόνος
τῶν νεκρῶν Ἀρματωλῶν,
κί ἀν ὃ Ἄρης, ἢ ὃ Θρόνος,
σ' ἀνεγνώρισαν δειλόν.

Τόσα χρόνια ἀπελπισίας,
ἄχ! πενήνκοντα ἐννιά!
κέρδους καὶ ἀρχομανίας,
σ' εἶχαν στὴ βρεφοκουριά.

Καὶ σοῦ ἠάρκωσαν τὸ πνεῦμα...
Ἄχ! τὸν πατριωτισμόν!
κί ἀνεχαίτισαν τὸ βῆμα
πᾶτρεχε πολεμικόν.

Κ' ἢ πατρίς μας βυθισμένη
σ' ἓναν ὕπνο τεχνικόν,
δὲν ἐβάδις ὀπλισμένη
εἰς τὸ τούρκικο κενόν.

Ἄλλὰ σήμερα ἢ ἀθλία
κράζει ἀγύμναστα παιδιὰ
Ἦπειρον καὶ Θεσσαλία
νὰ καθέξουν μὲ σπαθιά.

Πλὴν τὸ Ἔθνος ἐπιμένει,
νὰ ὀρμήσουν ἀπαιτεῖ
δὲν γνωρίζει τί συμβαίνει
ἀν τὸ μέλλον ἄκαρτερῃ.

Ἡ σάλπιγξ τώρα σὲ κράζει
εἰς ἀγῶνα Ἰερὸν,
κ' ἢ Πατρίς σ' ἀναγκαλιάζει
καὶ σοῦ δίνει τὸν Σταυρόν.

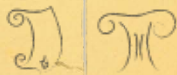
Ἡ τιμὴ τῆς κ' ἢ θρησκεία
ἔχουν χρεῖα κ' ἀπαιτοῦν
συνδρομὴ θερμὴ κ' ἀνδρεία
ἀπ' τὰ τέκνα ποῦ καλοῦν.

Σ' ἐξοπλίζει, ναι, ἡ Πατρίς μας,
σὲ προστάζει κ' ὁ Θεός,
μὲ τὸ θάρρος τῆς ψυχῆς μας
νὰ προβῆς Ἀρματωλός.

Ἄλλ' ἡ δύναμις μονάχη
εἰς ἀγῶνα Ἐθνικόν,
ἂν προβῆ λυτὴ στὴ μάχη
ἀπ' τὸ Θεῖον λογικόν.

Κ' ἐνεργήσῃ μονομένη
χωρὶς αἴσθημα Ἐθνικόν,
στεῖρα θά ναι τυφλωμένη
στοῦ πολέμου τὸν σκοπόν.

Ἡ καρδιά, τῆ δυναμὶ σου
(ἀπαιτεῖ ὁ Ἐθνισμὸς)
νὰ τὴν σπρώχνῃ στὸ σπαθί σου
γιὰ ν' ἀστράψῃ ὁ φωτισμὸς.

Νὰ θωρῆ ὁ Στρατιώτης
εἰς τὴ λάμψι τοῦ ἀστραπή,ς,
ποῖαν εἰκόνα ὁ προδότης
παριστᾷ ἀμφιβρέπης.

Ἡ ἀγάπη στήν Πατρίδα
καὶ ἡ Πίστις στὸν Σταυρόν,
πνέουν θάρρος καὶ ἐλπίδα
εἰς ἀγῶνα Ἱερὸν.

Ἡ ἀγάπη σφιγγοδένει
μὲ Πατρίδα κ' Ἐθνισμὸν,
ἡ δὲ Πίστις, σκλαβομένη,
δδηγεῖ τὸν ὄπλισμόν.

Καὶ τὸν Ἑλληνα ἀναβράζει
ἀπὸ αἴσθημα Ἐθνικόν·
ὦ! τὸν βλέπω νὰ δοξάζῃ
καὶ Πατρίδα καὶ Θεόν.

Θωρῶ λόγχας νὰ ξαστράφτουν
καὶ ξεγύμνοτα σπαθιά,
βλέπω ἐδῶ κ' ἐκεῖ ν' ἀνάφτουν
οἱ στρατοὶ μας τὴ φωτιά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

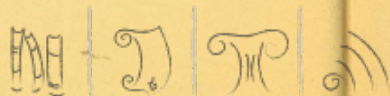
Τὰ κανόνια των βογκᾶναι,
τὰ τουφέκια των κροτοῦν,
τούρκους κι' ἄλογα τρυπᾶνε
μὲ τὰς σφαίρας 'ποῦ πετοῦν.

Κούφια ἀκούονται τουφέκια,
σμίγουν ἄσπλαγχνα σπαθιά,
λογχισμοὶ . . . φωναὶ . . . πελέκια . .
ἀντηχοῦν 'στὴν λαγναδιά.

Ἄστραπόβροντα τυποῦνε
κατ' ἀπίστων κεραυνοὺς
ἄλογα, κορμιὰ πατοῦνε,
γέμ' ἢ γῆ 'Οθωμανοὺς.

Βάρβαρους ὁ Ἕλληγν σφάζει,
Κ' οἱ βραγιάδες τοὺς δαγκοῦν,
ἄμετρα ὁ καπνὸς σκεπάζει
τὰ κουφάρια 'ποῦ βογκοῦν.

Ἡ Ἕλλὰς ξεσπαθωμένη
δὲν φηφᾶ πυροβολῆν,
σφάζει . . . ῥίπτει 'ξαπλωμένη,
τῶν τυράννων τὴν φυλῆν.

Ἦ! τί δόξα σὲ προσμένει
'στὴν Ἑλλάδα Ἀρματωλὲ,
ἂν 'στὴ γῆ τὴ δουλωμένη
πέσουν Τούρκων αἱ φυλαί.

Πάλιν ταχύπτερος φήμη
θὰ φωτίζει τοὺς λαοὺς,
ποῖοι διαφνοφόροι Δῆμοι
ἐνίκησαν τοὺς ἐχθροὺς

Μὲ στεφάνι 'στὸ κεφάλι
ἀπὸ δάφνας ἀνθηρὰς,
θὰ γυρίζεις ἀπ' τὴν πάλη
γέμων δόξης καὶ χαρᾶς.

Ὁ λαὸς θὰ σὲ φιλήσῃ
καὶ θὲ νὰ σὲ συγχαρῆ.
ὡσὰν Ἡρώας θ' ἀρχίσῃ
ἔθνικὰ νὰ τραγουδῆ.

- » Ἦ λυγερὸν καὶ κοπτερὸν σπαθί μου,
- » καὶ σὺ ντουφέκι φλογερὸν πουλί μου!
- » ἐσεῖς τὸν Τούρκον σφάξατε,
- » τὸν τύραννον σπαράξατε,
- » ν' ἀναστηθῆ ἡ Πατρίς μου,
- » νὰ ζήσῃ τὸ σπαθί μου. . . . (1)

(1) Ἡρωϊκὸν τραγοῦδι τοῦ ποιητοῦ Ρήγα ἀδόμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τί σοῦ στέκει τὸ πλεμένο
τὸ τσαρούχ' τῆς λεβεντιάς!
μὲ λουριὰ σφιγκτὰ δεμένο
τὸ ἄχαν καὶ τῆς Κρητικιάς

Κ' ἔφευγε ἔς τὰ κορφοβούνια
μὲ τὸ βρέφος στὰ βυζιά
κι' ἄλλη τὸ ἄχε' στὰ σεγκούνια
κι' ἐφωανάζανε φωτιά!

Εἶχον ἄσταϊς ποδιαῖς φυσέκια
γιὰ νὰ δίνουν τῶν ἀνδρῶν
καὶ μὲ κλέφτικα τουφέκια
ἐκτυποῦσαν τὸν ἐχθρόν.

Τ' ἄρματά σου ποῖος τὰ φέρει
μὲ ψυχὴ πολεμική;
εἰς τ' ἀλήγητό σου χέρι
εἶναι φλόγα φονική!

Μὴ ἄστη δύναμι τ' ἀφήσης
(τὸ τυφλοκτόνα τῆς Τουρκιάς,
οὐ μ' αὐτὰ θὰ πολεμήσης
γέμων αἰσθημα καρδιάς.

Κι' ἂν θὰ σώσης τὴν ζωὴν σου,
κι' ἂν θὰ δώσης ἄλευθεριά,
ὀδηγὸς ἄστην δύναμίν σου
θὰ ἴναι ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά.

Τ' ὀλοπέτακτο κορμί σου
εἰς τὴ γῆ τὴν ἐθνικιά,
κ' ἡ ματιὰ ἡ σουβλερή σου
θὰ τρομάξουν τὴν Τουρκιά.

Εἶσαι φόβητρον γενναῖον
φρούριον προγονικόν
ἔχεις στῆθος Περικλέων
φρόνιμα ἠρωϊκόν.

Στρατιώτη ῥωμκλαῖε
ἡ πατρίς σὲ προσκαλεῖ,
πρὸς βοήθειαν γενναῖε,
νὰ μὴ μείνη ἐντροπαλή.

Αἱ Δυνάμεις αἰ μεγάλαι
μὲ ἀπόφασ' ἰσχυρά
ἀνεγνώρισαν τὰ πάλαι
χώματά μας ἐθνικά.

Ἄλλ' ὁ τούρκος στέργει ἀλλέως,
καὶ ἀνήκει εἰς ἡμᾶς
Τὸ τῆς κατοχῆς των χρέος
μὲ τῆς μάχης τὰς ὁρμάς.

Νὰ προβῆς νὰ ἐκτελέσης
τῆς Εὐρώπης τὰς βουλὰς,
μὲ τοὺς τούρκους νὰ παλαίσης
νὰ νικήσῃ ἡ Ἑλλάς.

Νὰ ὑψώσῃς τὴ Σημαία
ἵστη Ἰλευθερο-σκιάβα γῆ,
γιὰ νὰ ἰδῆς δειλὸν φονέα
πῶς ρυπίζει στὴ φυγή.

Πρὸς Θεοῦ! Τί δακρυστάζεις;
γιὰ γυναῖκα καὶ παιδιὰ;
γιὰ ἀδελφοὺς πονεῖς, σπαράζεις;
γιὰ χωράφ' κ' ἀμπελολιὰ;

Ἦ! αὐτὰ τὰ κυβερνάει
θεῖο χέρι ἵστη στιγμή,
ἀλλ' ἐσένα θὰ νικάει
τὸ καθήκον κ' ἡ τιμὴ!

Μάθε πῶς δὲν ἐγεννήθης
νὰ δουλεύῃς γιὰ νὰ τρῶς,
ἀλλὰ πῶς, νὰ ζῆς, ἐκλήθης
τῆς Πατρίδος σου Σκοπὸς.

Μήπως ἔχεις ἐρωμένη
μὲ χρυσόξανθα μαλλιά;
γαλανή, λευκοπλασμένη,
ῥοδοκόκκινη μηλιά;

Ἄν τὰ δύχτια τῆς ξεσχίσης.
σβείς τὴν φλόγα τῆς καρδιάς,
καὶ συντριβείς διὸ ἀλύσσεις,
ἔρωτος καὶ τῆς σκλαβιάς.

Εἶναι πρέπον ν' ἀδικήσης
ἔρωτα, κ' οὐχὶ λαόν
πές τῆς, πῶς θὰ πολεμήσης
γιὰ Πατρίδα καὶ Θεόν!

Ἄν ἡ Μάνα ποῦ σ' ἐγέννα
μὲ κοιλόπονους φρικτοὺς,
εἶχε τέκνα ἀναθρεμμένα
ὡς τῆς Σπάρτης τοὺς υἱούς,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σοῦ ἔλεγε αὐτῆ· « λάβ' ἀσπίδα !
τούρκων δούλοι δὲν βαστᾶν
εἰς τὴ μάχ' υἱέ μου πῆδα
Καὶ ἦ τὰν, ἦ ἐπὶ τὰν »

Μὴ ποτὲ ἴσθον κόσμον ζήσης
ἄδοξος καὶ σκοτεινός,
κάλιο τρόπαια ν' ἀφήσης
νὰ ἴσῃ πάντα ζωντανός.

Εἰς' ἀπόγονος Ἑλλήνων,
Λεωνίδα, Περικλῆ·
Εἶσαι γόνος των Πιπίνων,
Διάκου, Βότσαρη, Φωτῆ, (1)

Κ' ἔχεις στάδιον νὰ δρέψῃς
νέας δάφνας, ὡς υἱός,
καὶ τὴν κόμην σου νὰ στέψῃς
μὲ στεφάνι τοῦ Διός.

(1). Ὁ μὲν Πιπίνος ἦτον Ἀγωνιστὴς θλασσομάχος καὶ
καρaboράγος τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς
Ἑλλάδος Ἱερὸν Ἀγῶνα, ὁ δὲ Διάκος ἦτο Ἀρματωλὸς τῆς
Λιβαδιᾶς. ἐπολέμησε γενναίως διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πα-
τρίδος καὶ ἐθυσίασθη μὲ μαρτυρικὸν θάνατον· ὁ Βότσαρης ἐ-
πίσης ἦτον Ἀρματωλὸς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὁμέρ Πασσᾶ, ἐπο-
λέμησε διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος, ἡρωϊκῶς δὲ ἐφρονεῦθη
τὸ 1823 εἰς τὴν νυκτερινὴν ἐφοδὸν κατὰ τοῦ Σκόδρα, καὶ ὁ
Φωτῆς, Ἀρματωλὸς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Βότσαρη, ἐπολέμησεν
εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα τῆς Πατρίδος ἡρωϊκῶς καὶ ἐδοξάσθη.

Νὰ φτερώσης τὴν ἐλπίδα
εἰς τὰ δούλα τὰ χωριά,
νὰ προτείνῃς τὴν ἀσπίδα
Νὰ σωθῆ ἡ Ἑλευθερία,

Ἡ Εὐρώπη ἀνδρειωμένη,
τὸ δικό σου τὸ σπαθί,
νὰ κτυπήσῃ δὲν προσμένει,
δι' αὐτοῦ νὰ δοξασθῆ.

Ἡ πατρίς στενοκλεισμένη,
χάριν βάρβαρου ἐχθροῦ,
τὴν πυροβολῆ προσμένει
καὶ τὴ λάμπι τοῦ σπαθιοῦ.

Εἰς' ἡ δόξα κ' ἡ τιμὴ τῆς,
εἰς' ὁ Ἥρωες κ' ὁ Σωτήρ,
τῆς Ἑλλάδος ἡ βαρύτης,
καὶ τὸ Ἄνατολῆς σπινθήρ.

Μὲ τὴν φλόγα τῆς καρδιᾶς σου,
θὰ ν' ἀνάψῃς τὴν φωτιὰ,
κ' ὄπλα ξένα καὶ δικά σου
θ' ἀποφᾶνε τὴν Τουρκιά.

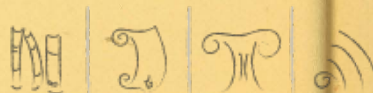
Τὴν συνέχειαν χαράζεις
τοῦ ἀγῶνος τὴν λαμπράν,
τὸ εἰκοσιένα κρᾶζεις
νὰ ἴλθῃ πάλιν ὀτὴν σειράν.

« Ἴδού! Κανάραι ἐνδοξοί!
Μηροῦλαι καὶ Πιπῖνοι!
ὡς κεραυνοὶ φωτόκασαν
τοῦ τούρκου τὸ ντελίσι. »

« Ἐκείθεν ἄλλοι ναύαρχοι
Σακτούραι... Μπουμπουλγναί·
Ἵδροφαρέοι Ἡρωες!
καὶ Παππανικολίνασι. »

« Θαλασσομάχοι Ἑλληνες...
Σαῖνασι... Κριεζότασι...
καρaboφάγοι ἐνδοξοί,
πυρπολιστάσι Σπετζότασι. »(1)

(1) Ἄπαντες οἱ ρηθέντες ἥρωες τῆς θαλάσσης ἠγωνίσθησαν γενναίως διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔκαμον μεγάλα ἀνδραγαθήματα διακρούοντος τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς ἐποχῆς, ἐφωτόκασαν διάφορα βασιλικά πλοῖα τῆς Τουρκίας μὲ τὰ μ. π. ο. ρ. λ. ὀ. τ. ὀ. ν., ἐπὶ ἤδησαν εἰς ἄλλα καὶ ἐν τῷ αὐτῶν ἐσφάζαν τοὺς ναυτικούς στρατιώτας, οὕτω δ' ἐδόξα-
σθησαν καὶ τιμῶνται τὰ ἄλλα των αἰωνίως εἰς τὸν Κόσμον.

« Ὡς ἄνεμοι καὶ κύματα
ὄστους βράχους σφενδονίζουσι
τὰ τουρκικὰ πλεούμενα
καὶ τὰ καταποντίζουσι. »

« ὦ! τί ὠραῖον θέαμα!
πυρκαϊὰ μεγάλη
στὸ Ναυαρίνο ἔξάναψαν
ναυάρχοι ἀγγλογάλλοι. » (1)

« Ἐφέξανε τὰ πέλαγα...
τὰ ὄρη... τὴν ἀπρογιάλια
κ' ἕναν καθρέπτ' ἐξάπλωσαν
μὲ δέκα φωτογιάλια. »

« Καὶ μεσ' εἰς αὐτὸ τὸ κάτοπτρον
φωτιᾶς καὶ τρικυμίας,
ἐκαρaboτζακίστημεν
ὁ στόλος τῆς Τουρκίας. »

(1) Οἱ φιλέλληνες ναύαρχοι ἀγγλογάλλοι καὶ Ρῶσοι, προτροπῇ τοῦ Κοδριγκτώνοσι ἐκκονοβόλισαν εἰς Ναυαρίνον τὸν τουρκικὸν στόλον κατὰ τὸ 1827 καὶ ἔκαυσαν αὐτὸν πρὸς ταχύτητα καὶ ἐντελεῖ ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων ἢ ναυμαχία αὐτῆ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐδόξασε τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν ὁμόδοξον Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας.

« Ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρίμματα
ἀρμάδα τὴν καμμένη
ἀναγεννήθ' ἢ μάνα μας
ἀπελευθερωμένη! »

Ναί! ἠγέρθη κ' ἐξοπλίσθη,
κ' ἔπεσε κατὰ Ἰσλάμ,
καθ' ἣν ὥραν συνελήφθη
ὁ Σωτὴρ ἴστην Μαριάμ.

ὦ φεγγάρι ἀπελπισμένο!(1)
Πολεμᾶς τὸν οὐρανόν!(2)
Σὺ στερέωμα ὀργισμένο(3)
κράξε πάλιν τὸν Θεόν·

Νὰ δαμάσῃ ἀποστάτην
ὀλοκλήρου τ' οὐρανοῦ
τὸν μισόφωτον δυνάστην
τῆς Σημαίας τοῦ Σταυροῦ.

- (1) Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία
(2) Τὴν φέρουσαν τὸ οὐράνιον χροῶμα Ἑλληνικὴν Σημαίαν.
(3) Οἱ ὑπὸ τὴν σημαίαν ταύτην διατελοῦντες Ἕλληνες,

Καλὰ σ' ἔχει ὁ Πλάστης ῥίξει,
στ' οὐρανοῦ τὴν ἀγκαλιὰ,
π' ἂν μὲ δύναμι σὲ σφίξει
σ' ἀποπνίγει τὴν ἰμιλιὰ.

Εἶσαι κτῆμα τῆς σημαίας
ποῦ φορεῖ τὸν οὐρανόν,
τῆς μεγάλης μας ιδέας
ποῦ σὲ θέλει σκοτεινόν.

Ὁ Χριστὸς κ' ἡ Παναγία
νὰ βοηθήσῃ τοὺς πιστοὺς,
γὰ νὰ κάμουνε θυσία
ἵστοὺς μισόχριστοὺς στρατοῦς.

Ἐκκλησιαστικὸν καὶ Πατριάρχην
τ' ἄρματα σου εὐλογοῦν
στὴν Ἁγία Σοφία στρατάρχης
νὰ ἐμβῆς ἐπιποθοῦν

Εἰς τὴν κλαγγὴ τοῦ πολέμου
τῶν ἀπίστων καὶ πιστῶν,
Σὺ, προστατεύεις, Θεέ μου,
τὸν σταυροφόρον στρατόν.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων
θὰ ν' ὀδηγεῖ τὸν Στρατὸν,
θὰ νὰ κρατῆ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ
μὲ τὸν εἰς χεῖρας δαυλόν!

Ὁ Ἑλληνισμὸς βαστάει
τ' ἄρματά σου . . . τῆ στολή,
τὴν Σημαίαν χαιρετάει
καὶ τὴν δόξαν του καλεῖ.

Εἰς τῆς μάχης τὸ πεδίον
θὰ πετάξῃ στὴ στιγμή,
ἢ νὰ σφάξῃ τὸ θηρίον
ἢ κ' ἐκεῖνος νὰ ταφῆ.

Ἐντροπὴ ναι τῆς ἀνδρείας
νὰ ν' ζυγὸς βαρβαρισμοῦ
ἐν τῷ μέσῳ ἑλευθερίας,
φώτων καὶ πολιτισμοῦ.

Στέφανον λαμπρὸν θὰ πλέξῃ
μὲ δαφνόλαδ' ἀνθηρὸν,
Καὶ μ' αὐτὸν σεμνῶς θὰ στέφῃ
τὸ Ἀλβιόνης τὸν υἱόν.

Λαοσώστην διπλωμάτην,
φιλελεύθερον σφοδρὸν.
ΓΛΑΔΣΤΩΝΑ Ὀμοιολόατρην
καὶ φιλέλληνα γνωστὸν.

Σὺ περίβλεπτε ὀπλίτα
στέψε τὴν μεταβολὴν
τὴν Σικλαβανταρσίαν κήρα
σ' ὄλην τὴν Ἀνατολήν!

Ἄκου τὴν ἐλευθερίαν!
κράζει νέον Ἡρακλῆν
σ' Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν,
σ' ὄλην τὴν Ἀνατολήν.

Νὰ τὴν βγάλῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας
τῶν τυράννων τὰς σκληρὰς,
τώρα π' ἀνοιξαν τὰς θύρας
τὰ Βασιλῆα, τῆς Θεᾶς,

Κι' ὁμοφώνως οἱ Στεμμένοι
εἶπον, « φεῦ! ἴστον Πατισάχ,
Εἶν' ἀθώα ἢ δεμένη
παῦσε πλιὰ σ' αὐτὴν τὸ Ἄχ! »

Τέσσαρους ἢ σκλαβωμένη
ἔζη αἰώνας δουλικά,
κι' ἀκαρτέρει ἀπελπισμένη
στώματα βασιλικά!

Ἐσταυρώθημε εἰς τὴν σφαῖρα
ὁ Χριστὸς ἐπὶ Σταυροῦ,
καὶ τοῦ Πλάστου ἢ Θυγατέρα(1)
ἐκ Μωάμεθ τοῦ σκληροῦ!

Ἐπιστράτα! θ' ἀπετάξης
μὲ το' Εὐρώπης τὰ φτερά,
τοὺς τυράννους ν' ἀποσφάξης
νὰ λυτρώσ' ἢ Ἀλευθεριά.

Ὡς πανφέγγαρος Σελήνη
σύρεις βλέμματα τερπνά·
εἰς ἐσὲ θωροῦν Σαῖνη
Τόλιος καὶ Κοντογιαννά.(2)

(1) Ἡ Ἐλευθερία.

(2) Ὁ μὲν Σαῖνης ἦτο ἀγωνιστὴς θαλασσομάχος καὶ καρ-
βογάγος τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλ-
λάδος ἱερὸν Ἀγῶνα, ὁ δὲ Τόλιος ἦτο Κλέφτης κατὰ τὴν ἐ-
ποχὴν τοῦ Πλιάσκα, κατεδίωκε καὶ ἐξωλόθρευε τοὺς Τούρκους,
ὥστε τ' ὄνομά του κατέστη ὄνομα φόβου καὶ τρόμου. Ὁ Κον-
τογιαννῆς Ἀρματωλὸς ὦν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Θεσσαλίας ἔλαβε
μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μωριά τοῦ 1770, εἶτα δ' ἐπο-
λέμησε διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ γενναιοψυχίαν
καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον τῆς δόξης.

Αἱ Σκιαὶ τῶν προπατέρων
βλέπουν Τούρκους νὰ τρυπᾶς,
κι' ἄδουν ὕμνον νικηφόρον
εἰς τὰ ὄπλα τοῦ βαστᾶς.

Ἡ Μητέρα σ' ἐξορκίζει
νὰ τῆς σώσης τὴν τιμὴ,
μὲ τὴν νύκτε σου π' ἀνθίζει
ἀπ' τοῦ Τούρκου τὴν ὀρμή.

Ἔθνος! καὶ Σταυρὸς καὶ Στέμμα!
Κι' ὁ ζυγὸς σ' τὴ δούλη γῆ,
δὲν διψοῦν νὰ πιοῦνε αἷμα,
Τούρκου θέλουν τὴ φυγῆ.

Ἐὰν ὅμως πολεμήσουν,
ἀφορμὴ εἶν' ἢ Τουρκιά,
ποῦ ἐξέφυγε νὰ κλείσουν
μὰ Συνθήκ' εἰρηνικιά.

Τότε, φόνους καὶ στρεβλώσεις
θ' ἀποπλύνῃς τοῦ ζυγοῦ,
καὶ Ναῶν τὰς βεβηλώσεις,
ὑβρεῖς Ἔθνους καὶ Σταυροῦ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἄγγελε ἀρματωμένε
καὶ γυμνέ ἀπὸ φτερά·
ἐντολή, θεοπλάσμενε,
θὰ ἐκτελέσης ἱερά.

Σὺ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων,
καὶ τὰς δάφνας τῶν νεκρῶν,
θὰ τιμῆσης ὡς ἐκείνον
τὸν περίδοξον καιρόν.

Ἄπ' τοὺς τάφους θ' ἀναστήσης,
κ' ἄλλους κλέφτας νὰ χαροῦν,
κ' ἕναν, ἕναν θὰ φιλήσης
εἰς τὰς δάφνας ποῦ φοροῦν.

Ἐένα Σκήπτρα, γὰ τὸν Θρόνον,
ἀποφεύγουν νὰ ὀπλισθοῦν
τὴν δ' ἐκτέλεσιν μὲ φόνον
Γρεκο-τούρκων δὲν ποθοῦν.

Ἄλλὰ σὺ θὰ ἐφαρμώσης
τῆς Εὐρώπης τὴν βουλὴν,
Σὺ τὸν Θρόνον θὰ ὑψώσης
στὴν ἀπέναντι φυλὴν.

Τὸ Φεγγάρι θ' ἀποσβέσης
εἰς σὲ χῶμα ἐθνικόν·
μ' ἕνα ἄστρο θὰ παλαίσης
νὰ 'πιτύχῃς τὸν σκοπόν.

Μὴ δειλιάσης, ἄγγελέ μου,
σ' εἶδες εἰς τὸν οὐρανόν,
πῶς ὁ βρόντος τοῦ πολέμου,
τ' ἄστρο πνίγει στὸν καπνόν.

Ὁ καπνὸς ἀναφτεριάζει,
ἀνυφοῦται κορνιαχτὸς,
καὶ ὅταν καταχηνὰ σκεπάζει
τὰ λυχνάριχ τῆς νυχτὸς. (1)

ὦ! τ' ἀστὲρι τρεμουλιάζει
ἴστὸν ὀλόμαυρο οὐρανόν...
τὸ φεγγάρι ἀπουσιάζει
εἰς τὴ χάσι σκοτεινόν...

Ἄτερον φωσφόρον σῶμα
τοῦ ἐδάνειζε τὸ φῶς (2)
τὸ χρυσοῦν στερεῖται χρῶμα,
καὶ πλανᾶται ὡς τυφλός.

(1). Τ' ἄστρο τ' Οὐρανοῦ

(2). Τὸ ὑπεστήριζεν ἄλλοτε ἡ Ἱερά Συμμαχία τῆς Εὐρώπης,

Ἄλλοτε, λαμπρὸν Φεγγάρι
εἶχες δίσκον φωτεινὸν,
τώρα εἶσαι χωρὶς χάρι,
ἔρημον καὶ σκοτεινόν.

Καρδιά, ὄθεν, παλληκάρι!
ἔμπρὸς ἔχεις τὸν Σταυρὸν
μὲ γοργὸ τρέξε ποδάρι,
πέσε, σφάξε τὸν ἐχθρόν.

Κερκύρα, ἐν χωρίῳ Ἁγίους Δούλους, τοῦ Δήμου
Ἐπιζεφυρίων, Ἐπαρχίας Ὀρους.
Τὴν 30 Αὐγούστου 1880.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Ὀρους

Σ. Κ Α Β Β Α Δ Δ Σ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ